

ಸಂಸ ಅವರ ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ

ಡಾ. ಕೆ. ಶಿವಾನಂದಯ್ಯ*

*ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಲೆಗಳ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಲಾ ಕಾಲೇಜು (ಸ್ನಾಯ್ತ್ರ), ಚಿತ್ರದುರ್ಗ

ಸಾರಾಂಶ (Abstract)

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ರಚಿಸಿದ ಪ್ರಮುಖರಲ್ಲಿ ಸಂಸರ್ಯ ಒಬ್ಬರು. ಮೈಸೂರು ಅರಸರ ಬಗೆಗಿನ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೈಸೂರು ಅರಸರನ್ನು ಕುರಿತು ಇಪ್ಪತ್ತೂರು ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಕೇರ್ಮ ಸಂಸ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾತ್ದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕ ಪರಂಪರೆಗೆ ಭದ್ರ ನೇಲೆ ಒದಗಿಸಿದರು. ವಸಾಹತುಳಾಂಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಸಂಸರ್ಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಟ್ಟು ನೋಡುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅವರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸರಧ್ವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಹೊಡುಗೆ.

ಮುಖ್ಯವಾದಗಳು (Keywords): ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ನವೋದಯ, ನಾಟಕ ಪರಂಪರೆ, ಪೌರಾಣಿಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕ.

ಶೀರ್ಷಕ

‘ಸಂಸ’ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ನಾಟಕಕಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಅವರ ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರು ಎ.ಎನ್.ಸ್ನಾಮಿ ವೆಂಕಟಾಂತರಿ ಅಯ್ಯಾರ್. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಧಾರ್ಮನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ನಾಟಕಕಾರ. ಸಂಸರ್ಯ 23 ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಸ್ವತಃ ಅವರೇ ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ (1936), ಸುಗುಣ ಗಂಭೀರ (1918-19), ಬೆಟ್ಟದ ಅರಸು, ವಿಗಡ ವಿಕ್ರಮರಾಯ (1925), ವಿಜಯನಾರಸಿಂಹ (1926), ಮಂತ್ರಶತ್ಕ (1938) ಉಪಲಭ್ಧವಿರುವ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಆರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ‘ಸಂಸ ನಾಟಕಗಳು’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಿ.ವಿ.ವೈಕುಂಠರಾಜು ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿ 1988ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶ್ನೆವಿದ್ದಧ್ವ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅಭಾವ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗಿಧ್ವ ಪೌರಾಣಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಾಗಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದುದನ್ನೂ ಪೌರಾಣಿಕಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು

Please cite this article as: ಶಿವಾನಂದಯ್ಯ ಕೆ (2021). ಸಂಸ ಅವರ ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ: ಮೈಸೂರು ಕನ್ನಡ ರೀಸರ್ಚ್ ಇನ್‌ಲೋ ಆಫ್ ಐಇಎಂಆರ್‌ಡಿ, 3(2), ಪು.ಸಂ. 162-169

ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಭಾರತ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅವಿಂಡವಾಗಿದ್ದರು. ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾಡಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಗೆಗೆ ನಿಷ್ಟೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಇನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುವನ್ನಾಧರಿಸಿದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ನಿಪ್ಪರ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಪೌರಾಣಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಇಲ್ಲವೇ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದು ಸುಲಭವೂ ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಆಯಿತು. ಭಾರತದ ನವೋದಯವು ಜನರಲ್ಲಿ ದೇಶಪ್ರೇಮ, ಭಾಷಾಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ರಾಜನಿಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಸಿಸಿತು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಸಂಸರು ಮೈಸೂರು ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಅರಸರನ್ನು ಕುರಿತು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಆ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳ ಒಂದು ಪರಂಪರೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲು ಸಂಸರು ಕಾರಣರಾದರು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಸರನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣರಾದವರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ಅರಸರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಇಪ್ಪತ್ತಮಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಂಸರು ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಗಟ್ಟಿ ನೆಲೆ ಒದಗಿಸಿದರು. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸುವುದೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೃತಿಯ ಗುರಿ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಸಂಸರು ಸಾಧಕಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿರುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಂಸರು ಕನ್ನಡದ ಶೈಷ್ಣಿ ನಾಟಕಕಾರರೆನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ’ ಇದು ಸಂಸರ ಉಪಲಭ್ಯ ಏಕ್ಕೆಕ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ. ಮೈಸೂರಿನ ಕಡಲೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯು ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮುರಾಜ ಒಡೆಯರಿಗೆ ‘ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ’ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ನೀಡಿದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ನಾಟಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರದಾರ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

ಗಿರಿಸುತ್ತ ಮೈಸೂರನಿಸಿದು
ದಿರೆ ಯಾದವ ರಾಜಧಾನಿಗೋಂಡಧಟಸ್ವಪಂ
ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡನ
ಭರದೆ ಮಹಿಳೆಶೂರಪ್ರಾರಮಣಾಗಿಸಿ ನೆಗ್ಗಳ್ಳಂ¹

ಇದು ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಸಂಸರು ಮೈಸೂರು ಅರಸರಿಗೆ ದೊರೆತ ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬರೆದ ನಾಟಕ.

ನಂಜನ್ಗಾಡು ನಂಜುಂಡೇಶ್ವರನ ಜಾತ್ರೆಯಂದು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎದುರಿನ ವಿಶಾಲವಾದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಜರುಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಕಡಲೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿ ಅಲೀಯಾಸ್ ಅಪ್ಪಣಿನು ಪಾಳೆಯಗಾರರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಿರುದುಗಳಿಂದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂತು ಇಂತು ಎಂಬರ ಗಂಡ ‘ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ’ ಎಂಬ ಬಿರುದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಮಾತ್ರ ಅಹರೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಕುಟಿತರಾದ ಪಾಳೆಯಗಾರರು ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಯುವಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಜನರ ನಡುವೆ ಗದ್ದಲ ವರ್ಷದುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಶೂರ ಮಹಾರಾಜ,

ಸಿಂಧುವಳಿ ಹಾಗು ಹುಣಸನಾಳಿನ ಪಾಠೀಯಗಾರರು ಉಮ್ಮೆತ್ತಾರಿನ ರಾಜ ವೀರಮಲ್ಲರಾಜ ಒಡೆಯ ಮತ್ತು ಆತನ ಪತ್ರಿ ಮಾದೇವಮೃಣಿ, ಸೈನಿಕರು, ವಂದಿಮಾಗದರು, ರಾಜಪರಿವಾರ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಿಸಿ ಅವರ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಘಟಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಕುಹಿತಗೊಂಡ ಪಾಠೀಯಗಾರ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ: “ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ ಶ್ರೀಮನ್ಹಿಂಶೂರಪುರವರಾಧಿಕ್ಷರ ಶ್ರೀಮನ್ಹಾರಾಜ ಶ್ರೀ ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮಿರಾಜ ಒಡೆಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪ್ರಜೆ”² ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಠೀಯಗಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ವೀರರು ಆಯುಧಗಳನ್ನಿಡಿದು ಮುನ್ನಗ್ಗಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಲ್ಲಪ್ಪ ದೊರೆ ದೊರೆಗಳ ವ್ಯಾಜ್ಞ ಬೇಡ ತೆರಳಿರ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಪಾಠೀಯಗಾರರು ನಮಗೂ ಬಿರುದುಗಳಂಟೆಂದು ಅವರ ಪಾರಕರಿಂದ ಹೇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. “ಅಂತು-ಎಂಬರ-ಗಂಡ, ಅಂತೆಂಬರ ಗಂಡ, ಶ್ರೀಮನ್ಹಿಂಶೂರ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಕ್ಷರ ಶ್ರೀ ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮಿರಾಜ ಒಡೆಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ಅಂತೆಂಬರಗಂಡ- ಶ್ರೀ ಮಹಿಂಶೂರ ತಿಮ್ಮಿರಾಜ ಒಡೆಯರು!

ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ- ಮಹಿಂಶೂರ ತಿಮ್ಮಿರಾಜ ಒಡೆಯರು³ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪುನರುಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂಜಸೆಟ್ಟಿ, ಬಲ್ಲಪ್ಪ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರೊಂದಿಗೆ ಪಾಠೀಯಗಾರರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸೈನಿಕರು ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕಿಂದಾಗ ಕೋಲಾಹಲವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಸೇನೆ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರನ್ನು ನಿರಾಯುಧರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪರಿವಾರ ಸಮೀತ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜ ಶ್ರೀ ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮಿರಾಜ ಒಡೆಯರು ಆಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗದ್ದಲದ ಹಿನ್ನಲೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಲ್ಲಪ್ಪ ಪಾಠೀಯಗಾರರು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಂತೆಂಬರ ಗಂಡ- ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ ಎಂದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ನಾವು ಅದು ನಮ್ಮ ರಾಜರಿಗಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿಗಲ್ಲ ಎಂದು ತಡೆದೆವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರು ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾ ಆತನ ಹೆಸರು, ಉರು ಕೇಳಿದಾಗ ಆತ ಮಹಿಂಶೂರಪುರ ತನ್ನ ಉರು ಮತ್ತು ತಾನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ ಶ್ರೀಮನ್ಹಿಂಶೂರ ಪುರವರಾಧಿಕ್ಷರ ಶ್ರೀಮನ್ಹಾರಾಜ ಶ್ರೀ ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮಿರಾಜ ಒಡೆಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿವರ ಪ್ರಜೆ –ನಾನು’ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರು “ಅಂತು-ಇಂತು-ಎಂಬರ-ಗಂಡ, ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ, ಎಂದು ಎರಡಿಲ್ಲದ ಬಿರುದು, ಅಪ್ಪಣಿನಿಗೂ, ಆತನ ಸಮಾನತೆಗೇರಲಾಪ್ ಸ್ವಂತ ಪ್ರೇಮದ ವೀರಧರ್ಮದ ವಚಸ್ವಿನ ಪ್ರತಿಯೋಭ್ಯ ಪರಮ ಪ್ರಜೆಗೂ ಮಾತ್ರವೇ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಮಹಿಂಶೂರ ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ, ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ⁴ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ಪಣಿ ಧನ್ಯವಾದನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಉಮ್ಮೆತ್ತಾರು ವೀರಮಲ್ಲರಾಜನ ರಾಣಿ ಮಾದೇವಮೃಣಿಯವರು ನಂಜಂಡೆಷ್ಟರ ಸನ್ವಿಧಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯೊಷ್ಟಿಸಲು ಆಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಮ್ಮೆತ್ತಾರು ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಕೈವಾರಿಗಳು ಹೊಗಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯು;

‘ಅಂತೆಂಬರ ಗಂಡ ಶ್ರೀಮನ್‌ಹಿಂದೂರ ಪುರವರಾಧಿಶ್ವರ ಶ್ರೀಮನ್‌ಹಾರಾಜ ಶ್ರೀ ಇಷ್ಟಾಂತಿ ತಿಮ್ಮಾರಾಜ ಒಡೆಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ⁵ ಎಂದು ಜಯಫೋಟ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆರಳಿದ ಮಾದೇವಮೃಣಿ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ತುಂಡಿಸಿ, ಹದ್ದು ನಾಲಿಗಳಿಗೆ ಬೈತಣಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಮಹಿಂದೂರ ಮಹಾರಾಜರು ‘ಅಮೃಯ್ಯ ಶಾಂತಯಾಗಿರಿ. ಇಂತಹ ಈ ಉರವಣಿಯ ವಾಚಾಳತೆಯಿಂದ ಆವ ಅರಮನೆಯ ಗೌರವ ಮಯ್ಯಾದೆಗಳು ಅನುವೇರುವಂತಿಲ್ಲ’⁶ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾರಾಜರ ಮಾತಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾದೆ ಉಮ್ಮೆತ್ತಾರು ರಾಣಿ ಮಹಾರಾಜರ ಮೇಲೆ ಖಿಡ್ಕಿ ಹಿಡಿದು ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಾಳೆ. ಮಹಾರಾಜರ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿ, ಸೈನಿಕರು, ನಂಜಸೆಟ್ಟಿ-ಎಲ್ಲರೂ ಮುಗಿಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಮಹಾರಾಜರ ಕಣ್ಣಸನ್ನೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆನಂತರದಲ್ಲಿ ಉಮ್ಮೆತ್ತಾರು ದೊರೆ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರ ನಡುವೆ ಖಿಡ್ಕಾದಂಡಿ ಯುದ್ಧ ನಡೆದು, ಉಮ್ಮೆತ್ತಾರು ಮಲ್ಲರಾಜನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಅಂಗವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಅವಗಡಕ್ಕಾಗಿ ಉಮ್ಮೆತ್ತಾರು ಪಾಳಿಯಪಟ್ಟಿನ ಎಲ್ಲ ರಾಜಾದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಹಿಂದೂರ ಅರಮನೆಗೆ ಪೋಜುಗಂದಾಯವಾಗಿ ತಪ್ಪದೇ ಸಲಿಸುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದಾಗ್ಯಾ ಆನೆ, ಹೆದುರೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದೇ ಗೌರವದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾಳಿನ ರಥೋತ್ಸವದವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯೋಳಿಗೆ ಗೌರವದ ರಾಜಮಯ್ಯಾದೆಯ ಅತಿಧಿಗಳಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಿಂದುವಳಿ ಪಾಳಿಯಗಾರ ರಾಜಯ್ಯ ಅರಸು ಮತ್ತು ಹುಣಸವಾಳಿನ ಪಾಳಿಯಗಾರ ಸಿದ್ದರಾಜಯುರನ್ನು ಕರೆದು ಅಡಗಿದೆ ವಿಶ್ವಾಸದ್ವೈಹವೆಸಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೆನಂಬಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಳಿಯಗಾರರ ಎದುರು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರ ಕೇರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿ ಉಮ್ಮೆತ್ತಾರು ಮಹಾದೇವಮೃಣಿಯನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರ ಕೆರಳಿತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಜರಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನಿನಗೂ ಅವಮಾನ. ‘ಮರವೆಗಾರದ ಹೇಯದ ನಾಣ್ಯಾಧಿಯಾಗಿ ಬೀಳ್ಳಂತಾಯ್ತು’⁷ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ತನ್ನರದು ಕನ್ನೆಗಳನ್ನು ಘಟಘಟನೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕಾರು ಬಾರಿ ಮಂಡಕನ್ನಾಡಿರಿಸಿ ಮೊದಲು ಮುಖವನ್ನು ಮೃಣಿಲ್ಲಿ ಹೊರಳಿಸಿ, ಧೂಳನ್ನು ತಲೆಮೇಲೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು, ಮಹಾತಾಯಿ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು ಕೇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾರಾಜರ ಅಣತಿಯಂತೆ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿ ಮಹಾದೇವಮೃಣಿಯ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಜರು ಸಂತ್ಯೇಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಯಾವ ಬಿರುದು ನನಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಬಿರುದಿನಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂಟಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ..’ ಆ ಹೊಸ ಬಿರುದನ್ನು ನಮ್ಮ ವಂಶಾನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿರಲೆನ್ನಲೂ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ; ಅದು ನಮಗೆ- ವ್ಯಕ್ತಿಶಃ ನನಗೆ-ಮಾತ್ರವೇ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು. ಆ ಬಿರುದು-ಧೀರನೂ ಶೂರನೂ, ಸ್ವದೇಶ ವಶಲನೂ, ರಾಜಭಕ್ತನೂ, ಪ್ರಜಾಗೌರವ ಜ್ಞಾನಿಯೂ, ವೀರಧರ್ಮಾವಶಾರನೂ, ಮಹಿಂದೂರ ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡನೂ ಆಗಿರುವ ಈ ತುಂಟ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯ ಮುದ್ದಿನ ಹೆಸರು- ‘ಅಪ್ಪಣಿ’ ಎಂಬುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ⁸ ತಿಮ್ಮಾರಾಜ ಒಡೆಯರು ‘ಶ್ರೀ

ಅಪ್ಪಣಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯು' ಎಂದಿಟ್ಟಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ನಂಜಸೆಟ್ಟಿ ಕಯ್ಯಿಗಿದು, ಆನಂದ ಬಾಷ್ಟು ಗದ್ದರಸ್ವರದಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಧನ್ಯ! ಪರಮ ಧನ್ಯ! ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು— ಸಾಫ್ರೆಕವಾಯ್ತು ಎಂದು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಜ ನಸುನಗುತ್ತಾ ಮಹಿಶೋರಪುರದ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆಂದೇ ಒಟ್ಟಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಬೇಕಾದ ಸುಯೋಗದ ಸುದಿನವಿದು ಅಪ್ಪಣಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ವಂದಿಮಾಗದರು:

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಮನ್ ಹಿಂದಿಪಾಸುರಮದಿನೀಪದಾರವಿನ್ನಮಧುಕರಾಲಿತಚೆತ!
 ಮತ್ತರಿಪುರಷ್ಣನೋದ್ದಂಜೋದಣ್ಣ!
 ಅಧಿಜನೋಷ್ಣಿತಾಧರದಾನಾಷ್ಣಿ
 ಅಂಗನಾಜನಕುಷಮಹಕೋದಣ್ಣ!
 ಬಾಹುದಣ್ಣಿಧ್ವತವಿವಿಧಾಯುಧಪತಾಣ್ಣ!
 ವಿತ್ತಕುಲಕುಲಮಾತಾಷ್ಣಿ!
 ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ!
 ಮೌನಗಾರ!
 ಶ್ರೀಮನ್ ಹಿಂದಿಪಾರಪುರವರಾಧಿತ್ಯರಿಂ
 ಶ್ರೀಮನ್ ಹಾರಾಜ!
 ಶ್ರೀ ಅಪ್ಪಣಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯು!
 ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ!
 ವಿಜಯೀಭವ! ದಿಗ್ಂಜಯೀಭವ!
 ಬಿರುದುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮಹಾರಾಜ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ನಾಟಕ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ.
ಇತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಮೂರನೇ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರ ಹಿರಿಯ ಮಗ ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯರು. ಇವರು ಶ್ರೀ. 1553 ರಿಂದ ಶ್ರೀ. 1572ರ ವರೆಗೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇವರು ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರಾದ ಸದಾಶಿವ ಮತ್ತು ಒಂದನೆಯ ತಿರುಮಲರಾಯನ ಸಾಮಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯರನ್ನು ಮೈಸೂರು ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ ‘ವಂಶರತ್ನಕರ’ದಲ್ಲಿ ನಂಜನಗೂಡು ಜಾತೀಯಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಮೈಸೂರು ವ್ಯಾಪಾರಿ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯಿಂದ ‘ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ’ ಬಿರುದು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ವಿಕಾಬಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಃ ಸಂಸರು ಮೈಸೂರು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ‘ವಂಶರತ್ನಕರ’ ಕೃತಿಯನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯರು ಸಿಂಧುವಳಿ ಮತ್ತು ಹುಣಿನಹಾಳು ಪಾಳಿಪಟನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ, ಉಮ್ಮತ್ತೂರನ್ನು ಗೆದ್ದಿರುವ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ.

ವಸ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಬಿರುದಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ನಾಟಕ ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ಪ್ರಜೆ ರಾಜನ ನಡುವಿನ ವಾಶ್ಲೆಪೂರ್ಣ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿರುವುದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಾಟಕ ರಚನೆಯಲ್ಲ ಹೊರಟ ಸಂಸರಿಗೆ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮ, ಯಾದೃಚಂದ್ರ ವಿಜಯಗಳಿಗಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಜನ ನಾಗರಿಕ ನಡವಳಿಕೆ, ಸ್ವೀ ಗೌರವಾದರಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಾಲ, ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯ ಬ್ರಹ್ಮತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನಾಟಕ ಗಮನಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ನಾಟಕ ಜರುಗುವುದು ನಂಜನಗೂಡು ನಂಜುಂಡೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನ ಮುಂಭಾಗದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ. ಜಾತ್ರೆಗೆ ವಿವಿಧ ಮತ, ಪ್ರಾಂತದ ಜನ ನೇರದಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತ್ರೆಯ ಸದಗರ ಸಂಭೂತ ನಡುವೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗದ್ದಲವೇವರಬ್ಬಿ ಅಹಂಕಾರ, ದಪ್ಪಗಳ ನಾಶದೊಂದಿಗೆ ಗೌರವಾದರ, ವಿನಯ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಸನ್ನಡತೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನದೊಂದಿಗೆ ನಾಟಕ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

‘ಬಿರುದಂತೆಂಬರಗಂಡ’ ನಾಟಕವು ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಗಿ ನಮ್ಮ ಗಮನಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು-ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮುರಾಜ ಒಡೆಯರ ಪ್ರಜಾವಶ್ನಲ ಗುಣ. ಎರಡು- ಮೈಸೂರು ಅರಸರು ಸ್ವೀಯರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಗೌರವಾದರಗಳು. ಮೂರು- ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮುರಾಜ ಒಡೆಯರ ಶೌರ್ಯಪರಾಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಸನ್ನಡತೆ ಎರಡನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಬಗೆ. ನಾಲ್ಕು- ಇತಿಹಾಸದ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ.

ಬ್ರಿಟಿಂ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಸಂಸರ ಎಲ್ಲ ನಾಟಕಗಳಂತೆ ‘ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ’ ಸಹ ಸ್ಥಳೀಯ ಅರಸರುಗಳ ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮದ ಜೋತೆಗೆ ಅವರ ಪ್ರಜಾಸ್ವೇಷಿ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾವಶ್ನಲ ಗುಣವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಸರು ಬ್ರಿಟೀಶರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದಂತೆ ಸ್ಥಳೀಯ ನಿರದಯಿ ಹಾಗು ದುರ್ಬಲ ರಾಜರನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಿದ ಅರಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರೆನಿಸಿದ ಆಯ್ದು ರಾಜರುಗಳ ಕಢೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ‘ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ’ ನಾಟಕವು ಪ್ರಜೆ- ಪ್ರಭುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಕುರಿತ ಆದರ್ಶವೊಂದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆ. ನಂಜನಗೂಡು ನಂಜುಂಡೇಶ್ವರ ಜಾತ್ರೆಗೆ ನೇರದ ಪಾಳೆಯಗಾರರೆಂದು ಮೈಸೂರು ವ್ಯಾಪಾರಿ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿ ತನ್ನ ರಾಜಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮರೆದು ಕೋಲಾಹಲವುಂಟಾಗಲು ಕಾರಣನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮುರಾಜ ಒಡೆಯರು ಅಸಂತುಪ್ಪಾರಾದರೂ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಯು ನಾಡು ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ದೊರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ವಿಸ್ತೃತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ‘ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ’ ಬಿರುದು ಸೇರಿದಂತೆ ನನಗೆ ಯಾವ ಬಿರುದೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಶೈಲಿಯನ್ನು ತಂಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಂಶಪಾರಂಪರೆಯ ಬಿರುದಿಗಿಂತ ತನಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾದ ಬಿರುದಿನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಯ ಮೇಲಿನ ಗೌರವದ ನೇನಪಿಗಾಗಿ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿಯ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಅಪ್ಪಣಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ

ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಅಪ್ಪಣಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯರು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಜಾತೀಗೆ ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜಾಗಳೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸರು ಮೈಸೂರು ಅರಸರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಭಕ್ತಿ ಗೌರವ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ‘ರಾಜಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವತಾ’ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಕಾಲದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಜನರ ಭಾವನೆ, ನಂಬಿಕೆ, ಗೌರವ ಮತ್ತು ರಾಜನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಸಂಸರು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

‘ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ’ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯರ ಸ್ತೋಗೌರವಾದರಗಳ ಚಿತ್ರಣ ಮನನೀಯವಾಗಿದೆ. ಉಮ್ಮೆತ್ತೂರು ಏರಮಲ್ಲಾಜನ ರಾಣಿ ಮಾದೇವಮೃಣಿ ತನ್ನ ವಿಧದಿಂದ ಮಹಾರಾಜರ ಅಂಗವಸ್ತುವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿದರೂ ‘ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡಬಾರದು’ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರು ಮೌನವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವತಃ ಮಹಾರಾಜರು ಶಾಂತಳಾಗಿರುವಂತೆ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸುಮ್ನಿರದೆ ಮಾದೇಮೃಣಿ ಸಾಖಿಮಾನವನ್ನೇ ಕೊಕುತ್ತಾಳೆ. ಸ್ವೇಂದ್ರಿಕಾರಿ, ಸ್ವನಿಕರು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮುನ್ನಗಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಕಣನ್ನೆಯಿಂದಲೇ ತಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನಡೆದರೂ ಮಹಾರಾಜರು ಸಂಯಮದಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಅರಸರು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಪರನಾರಿ ಸೋದರ ಗುಣಕ್ಕೆ ಈ ಘಟನೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಮಾದೇವಮೃಣಿ ಪ್ರಸಂಗ ಇಡೀ ನಾಟಕದ ಸಂಘರ್ಷದ ತುತ್ತತುದಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ದೊರೆ ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯರು, ಪಾಳೆಯಗಾರರು, ರಾಜಪರಿವಾರ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜಾಗಳು ನೆರೆದ ಜಾತೀಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇವಮೃಣಿ ಘಟನೆಯಿಂದಾಗಿ ಗಂಭೀರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಉಮ್ಮೆತ್ತೂರು ಪಾಳೆಯಗಾರರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಶೌರ್ಯ, ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಸಾಬಿತಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಳೆಯಗಾರನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಆತನ ಪತ್ತಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿದ್ದ ಅಂಗವಸ್ತುವನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ರಾಜಾದಾಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಪೊಚುಗಂಡಾಯ ನೀಡುವಂತೆ ಆದೇಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪಾಳೆಯಗಾರರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ತಿಗೆ ಅರಮನೆಯ ಆಶಿಷ್ಯ ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುವಂತೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಜ್ಜನಿಸಿಯನ್ನೂ ಕಂಡು ಮಾದೇವಮೃಣಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಅವಿವೇಕ ಹಾಗು ಅನುಚಿತ ವರ್ತನೆಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಸರು ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯರು ಮೂಲಕ ಮೈಸೂರು ಅರಸರು ಸ್ತೋಯರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೌರವ ಆದರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ನಾಟಕದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷ ಅಂದರೆ, ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಸಜ್ಜನಿಕೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ ಎರಡನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸವಾಲೇ ಸರಿ. ಸಂಸರು ಇದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಮ್ಮಡಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯರು ಮಾದೇಮೃಣಿ ಅವಮಾನಿಸಿದರೂ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಕೈಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ ನಂತರವೂ ಅಹಂನಿಂದ ಬೀಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಮಾನವೀಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಉಮ್ಮೆತ್ತೂರು ಮಹಾದೇವಮೃಣಿಯವರು ಅರಸರ ಮೇಲೆ ಖಡ್ಗ ಬೀಸಿ ಅವರ ಅಂಗವಸ್ತುವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿದರೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶಾಂತಳಾಗಿರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರಸರು ಸಮಾಧಾನ ಚಿತ್ರ, ಸಂಯಮ, ಶಾಂತ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸರು ಮೈಸೂರು ಅರಸರ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬ

ನಾಯಕನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಜಾಸ್ತೇರಿಗುಣ, ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಗುಣ ಮತ್ತು ಸಂಯುವನ್ನು ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಂತಿದೆ. ಸಂಸರಿಗೆ ರಾಜರ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಂತ ಅವನ ಮಾನವೀಯ ನಡೆ ಮುಖ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತ ಪಾಳೆಯಗಾರರಿಗೆ ರಾಜಾತಿಥ್ಯ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಆದರ್ಶಪೂರ್ಯ ನಡೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಸಂಸರಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತು ಒಂದು ನೆಪ. ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಟ್ಟು ನೋಡುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಅವರ ನಾಟಕಗಳ ಮತ್ತೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ‘ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ’ ನಾಟಕ ಕೂಡ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ವೈಭವೀಕರಣಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಜನ ಅಂತರಂಗ ಶೋಧ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. “ಮಹಾರಾಜರ ನಾಗರಿಕ ನಡವಳಿಕೆ ಸಂಸರಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ತಮ್ಮ ನಾಯಕರ ಶೋಯಕಕ್ಕೆ ನಾಟಕಕಾರರು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ಅನ್ನಿಸಿದರೂ ಸಂಸರಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯವಾಗುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ನಾಗರಿಕ ನಡವಳಿಕೆಗಳೇ”¹⁰ ಸಂಸರು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಅರಸ ಇವ್ವಡಿ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಒಡೆಯರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಿಸಿ ಅವರ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿರುವ ಮಾನವೀಯತೆಯ ವಿವಿಧ ಮುಖಿಗಳನ್ನು ದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸರು ಇತಿಹಾಸದ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಆದರ್ಶ ಜನಪರ ಕಾಳಜಿಯ ನಾಯಕನನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮಾನವೀಯತೆಯೇ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಗೆಲುವು ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಸರ ‘ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ’ ನಾಟಕ ದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಸಂಸ ನಾಟಕಗಳು. ಪುಟ.66	6. ಅದೇ ಪುಟ.83
2. ಅದೇ ಪುಟ.71	7. ಅದೇ ಪುಟ.89
3. ಅದೇ ಪುಟ.75	8. ಅದೇ ಪುಟ.91
4. ಅದೇ ಪುಟ.78	9. ಅದೇ ಪುಟ.92
5. ಅದೇ ಪುಟ.81	10. ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭ ಪುಟ.198

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಅಶೋಕ ಟಿ.ಪಿ. (1991). ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭ. ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಡೆಡು, ಸಾಗರ.
- ಮರುಳಸಿದ್ದಪ್ಪ ಕೆ. (2018). ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ. ಸಪ್ಪ ಬುಕ್ ಹೋಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ರಾಜಕುಮಾರ್ ಬಿ.ಸಿ. (2017). ಸಂಸ ದರ್ಶಕಣ. ಸ್ನೇಹ ಬುಕ್ ಹೋಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ರಾಜರತ್ನಂ ಜಿ.ಪಿ. (2018). ಸಂಸ ಕವಿ. ಸಪ್ಪ ಬುಕ್ ಹೋಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ವೈಕುಂಠರಾಜು ಬಿ. ವಿ. (ಸಂ.) (2004). ಸಂಸ ನಾಟಕಗಳು. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.